

[Finansministeren.]

vente et andet lovforslag end det her fremsatte. Hvad angår de to betænkninger, der er omtalt i dag, den betænkning, der kom i 1959, og dens 2. del, der kom i 1960 — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Ib Thyregod, der omtalte disse betænkninger særlig indgående — vil jeg gerne gøre opmærksom på, at de jo var kendt, da vi i 1960 sidst drøftede problemerne, og at det folketingsudvalg, som dengang var nedsat, gennemgik begge disse betænkninger og alle problemerne deromkring. Men heller ikke ved betænkningernes udarbejdelse — her tænker jeg ikke mindst på 2. del — lykkedes det jo at opnå enighed eller blot en tilnærmelse mellem parterne.

Når det ærede medlem hr. Fanger derfor nu henviser mig til at læse denne betænkning og benytte den som grundlag for et helt nyt lovforslag, kan jeg ikke erklære mig enig med det ærede medlem; jeg kan ikke se, at betænkningen virkelig skulle kunne give mig et klart grundlag for at fremsætte et lovforslag, som er anderledes end det, der foreligger her. Det var jo ikke sådan, at det var en enig betænkning; der var forskellige synspunkter både fra kooperations side og fra erhvervenes side, og den tredje part af dem, der udarbejdede denne betænkning, embedsmændene, tog jo heller ikke stilling til det, der var kardinalpunktet i hele dette arbejde. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at netop embedsmændene i deres udtalelse i slutningen af 2. del af betænkningen, side 21, efter at de har omtalt hele problemet om indkomstopgørelsen og forholdet mellem dividenden og rabatterne, rabatterne, som vel ingen tænker på at indkomstbeskatte, skriver — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Da imidlertid spørgsmålet om, hvorvidt der er trang til en ændring af disse regler eller i øvrigt til ændrede regler med henblik på en ligelig beskatning af kooperationen, og i bekræftende fald i hvilket omfang og på hvilken måde en sådan ligelighed skulle tilvejebringes, i væsentlig grad må afhænge af politiske overvejelser, har embedsmandsgruppen ikke ment at burde tage stilling til dette spørgsmål. Under de foreliggende omstændigheder har embedsmandsgruppen

ikke på grundlag af de i udvalget førte forhandlinger fundet det muligt at fremsætte forslag vedrørende eventuelle ændringer i de gældende regler for kooperationsbeskatningen.“

Det var altså det resultat, embedsmændene kom til ifølge den betænkning, der blev afgivet i 1959 og 1960.

Med hensyn til det springende punkt både i betænkningen og i de forhandlinger, der blev ført under et omfattende udvalgsarbejde i folketinget i 1960, hvor man meget indgående — det husker jeg fra min tid som medlem af dette udvalg — diskuterede problemerne både om dividendebeskatningen og om den tilsvarende beskatning af rabatterne, var der ikke mulighed for at forlige de forskellige synspunkter. Jeg skal ikke her forsøge på at genoplive denne debat, men jeg vil dog gerne fastholde, at beskatning af dividende efter min mening ikke har noget med ligestilling at gøre. Det er et spørgsmål, om man ikke her tilstræber en ligestilling ud fra forkerte forudsætninger.

Når det ærede medlem hr. Fanger i dag ved første behandling af det foreliggende lovforslag søger at drage andre ændringer ind i debatten, bl. a. vedrørende aktieselskabsbeskatningen, så går jeg ud fra, at der naturligvis i udvalget vil blive anledning til at drøfte også sådanne ændringer. Det har jeg ikke noget imod. Jeg synes i hvert fald, at der i det foreliggende lovforslag også set fra de ærede medlemmer hr. Fangers side og hr. Ib Thyregods side må ligge en forbedring i forhold til det bestående, når man virkelig, som jeg har forstået det, ønsker en strammere beskatning af kooperationen, end der er i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.